

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

A ante G

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

cas alarum instar uniusq; pensiles. Proverbum extat in Avib. Aristophan. Interpres indicat convenire in barbaros ac metuculosos. Sunt enim prægrandes fræ timidiore. Ter. Hic nebulo magnus est. Ex Adag. Chiliad. Afer, dicitur, qui est ex Africa. Dicitur Afer, Horat. 4. Carm. Sistiætes Afer, Virg. 1. Aeg. Est enim Africa calidissima regio. Afercus, a, um, dicitur Africa bella, apud Sil. lib. 16. Africandus, a, um, ut Gens Africana, Gallinæ Africanæ. Varr. de Re rust. lib. 3. cap. 4. Gallinæ Africanæ sunt grandes, variæ, gibberæ, quas Meleagrides appellant Græci. Africanæ, Ferae sunt in Africa copiosæ, ex genere pantherarum, quæ & Variæ appellantur, à macularum varietate. Plin. lib. 8. cap. 17. Senatusconsultum fuit vetus, ne liceret Africanas in Italiam advehere. Africus, substantivum, venti nomē est ab Africa spirantis inter Austrum & Zephyrum, qui & à Græcis dicitur. [Ital. Fianter, Labete, Flandris, Fand, West. Ger. Der Wind von Robergang, weider vber Africum hincq; vâdet.] Virg. 1. Aen. Vna Eurasiq; Notusq; tuunt, creberq; pro cellis Africus. Horat. lib. 1. Carm. Luçantem Icaris fluctibus Africum.

A ante **G**
Agactari, populi, aliis **Agaruri**. Plin. lib. 6. cap. 28. 68.
Agæctus, dicitur Scytharum rex. Vide in Panticapæo.
Agamantæ, Populi sunt circa Mæotim. Plin. lib. 6. cap. 7.
Agamede, dicitur, Oppidum Lesbii insula. Plin. lib. 3. cap. 31.
Agamedes, dicitur, Viri ejus nomen fuit, qui cum Trophonio Apollini Delphis templum extruxit: cujus meriti nomine, quum ab Apolline præmium postulasset, quod ille homini optimum duceret, post diem tertium in lecto mortui reperti sunt.
Agamemnon, dicitur, Ger. Ein Oberster vber den gantzen Heitungs der Griechen vor Troia.] Atrei & Aeropes filius, frater Menelai, & rex Mycenarum, qui in ea expeditione, quâ Græci ab Helena raptum adversus Trojanos susceperunt, omnium consensu universi exercitus dux est declaratus. Quo in bello, decimo demum anno victoria potitus, ubi primum in Græciam rediit à Clytemnestra uxore, adjuvante Aegistho (qui cum illa absente viro, adulterii consuetudinem habuerat) est interfectus, relicto filio Oreste, qui postea indignâ patris necem ulciscens, matrem unâ cum adultero interemit. Vide Senecam in Agamemnone, & Euripidem in Oreste.
Agamemnonis hostia, dicitur, in duros & persuasiva difficile dicitur. Inde natum, quod Agamemnone rem divinam in Troia futuro, hoc effugit, viq; multo negotio comprehensus, redactus est. Quod adit etiam in eos qui nolentes & adacti quippiam agunt. Olim in sacris spectabatur, ut hostia lenis ac volens adtaret. Quod si tetraêto sune profugisset, infausum omen habebatur. Videtur & hinc posse referri, quod Agamemnon in Aulide filiam Iphigeniam sacrificavit: sed admodum invidus. Recensetur à Zenodoro.
Agamemnonis, Adjectivum, Virg. lib. 6. Aen. Eruct ille Argos Agamemnonisq; Mycenæ. & Agamemnoni putei, dicitur, proverbialiter de admirandis operibus dicebantur: Ajunt enim & circa Aulidem & passim in Græcia puteos effodisse, ne per æstium aquarum inopia laborari posset. Autor Zenodorus.
Agamnestor, dicitur, Nomen est Atheniensium regis.
Agamætia, Media oppidum Plin. lib. 6. cap. 14.
Agandæ, Populi circa Mæotim. Plin. lib. 6. cap. 7.
Aganæ, dicitur, Nomen proprium filie Cadmi & Hermionæ & Echionis uxoris, quæ vesta in furia, Peatheum filium lanxavit.
Aganippes, pes, Fons Bæotice à Cadmo monstratus, Mafis sacer, quæ poëtæ fabulantur factâ esse Pegasi equi alati ungula: [ix. v. l. Ger. Ein Brunnen in Lande Bæotie dicitur Mafis sagetiget.]
Aganippæus, a, um, denominativum, dicitur, Propertius: Par Aganippææ ludere docta lyra.
Aganippis, dicitur, patronymicū foemininum. Ovid. 3. Fast. Dicit, quæ fontes Aganippidos Hippocrenes Grata Medusa signa tenetis equi.
Agaspénor, pen. prod. dicitur, Præfectus classis Agamæonis, & apud Hom. in Catalog. navium. Latine amas viros, vel qui ab aliis amatur.
Agaspera, pen. prod. Vide in APPELLATIVIS.
Agapetus, pen. prod. dicitur, Synnada, quæ est in Phrygia, Episcopus: de quo vide Eusebium in Hist. Eccles. Latine interpretatur diligibilis, vel dilectione dignus.
Agapius, dicitur, Alexandrinus medicus fuit, qui Byzanti magna celebritate medicinam docuit. Fuit & aliter Atheniensis philosophus, post Proclum, Marini Neapolitani discipulus. Suidas.
Agar, dicitur, nomen ancillæ Abraham, quod interpretatur advena, à qua Agareni, dicitur, Populi Arabiæ, qui nunc Saraceni dicuntur, à Sara uxore Abraham. Hoc bello aggressus Trajanus Cæsar, eorum oppidum Agaram mœnibus nudavit, eos tamē

nunquam posuit acie saperare, tempestate cœli tanquam divinitus perpetuo obstante. Autor Dion.
Agarum, dicitur, Promontorium est Sarmatiæ Europæ, ab ea parte, qua Bosphoro Cimmerio proxima est. Autor Ptolemaeus.
Agarus, dicitur, Fluvius Sarmatiæ Europæ, in Bosphorum Cimmerium illabens, circa quem radix quædam fungosa arboribus adnascitur, quæ ab eo Agaricum dicitur. Fluvii hujus meminit Ptolemaeus in descriptione Sarmatiæ, & Cæli. Aug. lect. 18. cap. 8.
Agastias, dicitur, Ex Stryphalo Arcadiæ oppido vir fortis, & bello clarus, de quo Xenophon lib. 6. de expeditione Cyri minoris.
Agasticles, dicitur, Spartanorum rex clarissimus fuit, cuius extat aureum illud apud Plutarchum apophthegma: Dilectum esse sumis stabiliendi regni precium, quam si Rex in omnibus impetret, ut parentes liberi.
Agaso, Nomen proprium fere. Horatius: Si patinam pedelaplar frangat Agaso.
Agasthenes, dicitur, fuit, teste Homer. lib. Iliad. 2. parte ferrosi Polyxeni, qui navibus suæ gentis præfuit in expeditione Trojana. Latine interpretatur insigniter robustus.
Agastrophus, dicitur, Peoniæ fuit filius, & heros inter primos Trojanorum bellatores: sed à Diomede vulneratus in coxa, mortem obiit, ut scribit Homer. lib. Iliad. 11.
Agathia, dicitur, Stephano, Oppidum provinciæ Narbonniæ, quondam Massiliensium. Vide Plin. lib. 3. cap. 4. Fuit præterea hoc nomine virgo (teste Volaterrano lib. 3.) Cathacina, & martyr sub Gallo mammillæ tortor.
Agatharchides, dicitur, Historicus Samius, de quo Plutarchus in historia Perica, & Diodorus Siculus. Extat hodieque nonnulla ex ejus scriptis exempla.
Agathica, pen. prod. dicitur, Oppidum est Phocidis. Steph.
Agathias, dicitur, Smyrnenus fuit historicus nobilissimus, qui Justiniani Cæsaris hæc conscripsit.
Agathyrnum, Vide AGATHYRSVM.
Agatho, pen. cor. dicitur, Philosophi Pythagorici nomen fuit. Hic quum annorum esset octoginta, ab Archelao rege interrogatus, num quas adhuc servaret præsertim rebotis reliquias. Quid nisi quitinam non modò Ver, verum etiam Autonomia consuevit bonos fructus proferte. Fuit etiam hoc nomine Atheniensis vir, porticose proceritatis & fortitudinis de quo Philostratus in vita Herodis Attici. Fuit & nomen filii Pyrami: qui cū patre Hectoris corpus redemptura, ad Achillem profectus est, ut habet Homer. Iliad. lib. ult. Alius fuit Agatho tibicena quæsiam, cantilenarum suavitate majorem in modum aures delinquit. Nec hujus mores dissimiles mulier præbentur: laboravit enim infamia mollitiei. Vide Adagium Agathonia cantio, dicitur, Rehtë dicitur de ratione blanda magis quam frugifera. Autor & Suidas & Zenodorus.
Agathopolis, dicitur, Gallie Narbonensis civitas est, quæ hodie Massifolana dicitur. [Vulgo dicitur, vel ponit Agatho.]
Agathodes, dicitur, Ger. Ein Herrscher Sofo was König in Sicilia.] Siculus tyrannus fuit, qui ex fordido genere natus, patre scilicet figulo, quum libidini, latrociniq; optat didisset, gregariam militiam exercuit. In qua quod missu dionuus esset, & in concionibus persequendus, brevi ex contemptu tribunus militum evasit: & primo quidem bello contra hostes pugnant, magna suæ virtutis præbit experimenta, ad ob ut in demortui regis locum fuerit successus. Nec multo post interfectus Syracusanis nobilibus, cum Cathaginensibus bellum gessit. Deinde spe ampliandi regni in Italiam transiit, quum deceptus fuisset, ex indignatione morbum contraxit: ex quo etiam vita functus est. Hic quæ figuli (ut modò diximus) esset filius, generis humilitatem non modò non dissimulavit, verum etiam eo veluti firmissimo argumento usus est, ad inflammandos suos ad capeffendam virtutem. Vide velle sacris frequenter figurina solear admiscere, ut ostendat frigidissimæ etiam conditionis hominibus per virtutem ad honores iter parere.
Agathusa, dicitur, Callimacho dicta est insula in gæto nobilissimæ, quæ alio nomine Telos dicitur. Plin. lib. 4. cap. 12.
Agathyrsum sive **Agathyrfa**, dicitur, Stephano, Viri est Sicilia, quæ recensetur à Plin. lib. 3. cap. 1.
Agathyrxi, dicitur, Ger. Mitter in Sicilien die Sothur hie send / wâche vut Sothæ haben / das dâh die sinen to tunc eday ist.] Populi Scythia vicini, qui muli habent, sine ventria, ac invidia. Hos Plin. lib. 4. cap. 12. scribit habere capillos in rulos. Poëtæ pictos vocat: quoniam vesicosis viribus induuntur. Virg. lib. 4. Cretesq; Dryopesq; fremunt, pithag Agathyrxi: Dicit Agathyrxi, ab Agathyrso Herculis filio.
Agave penul. prod. dicitur, Filia Cadmi & Hermionæ, & uxor Echionis, quæ in furorem versa, Pentheum filium, regem Thebaorum,

banorum, in Oegis Bacchi suis manibus dilaniavit.

Agavi. ἀγῶνι. populi sunt Septentrionales: quos Homerus circa inium lib. 17. Iliad. dixit esse gentem innocentissimam, ut quae sine ullis divitiis equino victitat lacte. Verba Homeri sunt, *Μοῦσ' ἄγῶνι κ' ἀγῶνι ἱερὰ μὲν ἀγῶνι* ubi tamen plerique putant vocem ἀγῶν. esse epithetum, non proprium gentis nomen.

Agavus. pen. prod. ἀγῶνι. Vnus ē Priami filius, apud Homerum, lib. Iliad. ult. qui patrem Hectoris corpus ab Achille redempturum comitabatur.

Agbarus. ἀγῶνι. Rex fuit Edesse, cuius ad Christum Servatorem nostrum epistolam, Christi q; itidem responsum, vide apud Eusebium.

Agbatana. ὄριον, ἀγῶνι Stephano. Oppidum Phoenices, quod Plin. lib. 5. cap. 19. Ecbatana appellat. q; item oppidum Medie, totius regionis caput, à Seleuco conditū: quod & ipsum Plinius Ecbatana appellat, lib. 6. cap. 14. [Ger. Die genaue Lage ist in Media.]

Agdēcum. pen. prod. ἀγῶνι. Ptolemæo Gallorum Senonum oppidum est, quod idem esse existimatur cum eo, quod Galli sua lingua *Seni* vocant. Scribitur apud quosdam Agendicum. Vide Vigentium in Cæsarum.

Agelades. ἀγῶνι. Nomen insignis statuarii, & magistri Polyctetis, cuius meminit Plin. lib. 34. cap. 8.

Agelastus. Vide in APPELLATIVIS.

Agenor. pen. prod. [ἀγῶνι. Ger. Ein König der Phœnicer; ein Mann Carthago und Europa.] Nomen regis Phœnicum, & Beli filii. Hic genuit Taygetam & Europā filias: filios vero Cilicem, Cadmum & Phœnicem. Virg. 1. Aeneid. Punica regna vides, Tyros, & Agenoris urbem. q; Hoc etiam nomine dictus fuit filius Antenoris Troiani.

Agrochus. filius fuit Nelei ex Chlora uxore, ut est apud Homerum lib. 11. Iliad.

Agisymba. Aethiopia regio in Africa.

Agistis. Apollinis filius, ut habet Iustinus, ex Cyrene virgine, Pelio monte Thessalica rapta frater Aristi. Hunc alii nunc *Agis* vocant.

Agora. oppidum in Chersoneso. Steph.

Agrona. Dea cuiusdam nomen erat apud Romanos, ab agrando dicta, quod indultitæ præsidere putabatur. Sicut conia Marces, fœcordiæ Dea credebatur.

Agander. ἀγῶνι. Ger. Ein berühmter Bildhauer aus der Zeit Sydes d. d. d. Insignis statuarius fuit ex Rhodo insula, qui unā cum Polydoro & Athendoro, Laocoontē marmortum fecit in domo Tivi Vespasiani Imperatoris, omnium artium opera longo intervallo superantem. Vide Plin. libro 36. cap. 5.

Agellus. ἀγῶνι. Cyrenæicus philosophus, cui à Ptolemæo Philosophiæ professor de fuit interdicitum, quod animæ immortalitatem docens multos ad spontaneam mortem compelleret, ut Cleombroto Ambraciotæ accidit. Cic. in Tusc. lib. 1. Hic ab aliis Hegesius appellatur.

Agelidamōs. ἀγῶνι. Locrænis Epizephyrius nobilis Olympionices, in quem pugilatu vincentem Pindarus hymnum cecinit.

Agellatus. ἀγῶνι. Lacedæmonius, Archidami filius, qui post mortem Agidis fratris sui rex constitutus, Tisaphnem in Asia, qui principatu tenebat inter Persas, vicit, & Atheniensis & Boeotios apud Coronæ urbem Peloponnesi. Brevi statuta corporis, & altero pede claudus fuit, sed rara virtute præditus. Vitam ejus vide apud Plutarchum.

Agelitates. Galliarum populi sunt, Pictonibus vicini. Plin. libro 4. cap. 19.

Agelipolis. ἀγῶνι. Lacedæmoniorū dux, qui speciosam sepius victoriam ab Argivis retulit. Vide Xenophontem rerū Græcarum lib. 4.

Agellus. Verbs Thraciæ. Steph.

Agertis. Apollinis filius, ut habet Iustinianus, ex Cyrene virgine, Pelio monte Thessalica rapta, frater Aristi. Hunc alii nunc *Agis* vocant.

Agilis. Propriū vici, quem poëtae cum Tyrrinthia pube in bello Thebano fuisse commemorant.

Aginum. Verbs Galliarum. Ptolemæo. Vulgò *Agelisma*.

Agis. ἀγῶνι. Lacedæmoniorū rex, qui cum Atheniensibus cruentissima bella gessit: à suis tandem civibus in carcere necatus, quod Lycurgi leges reducere, & dona publicare vellet. Plur. in Vita ejus, & Cic. Offic. 2.

Agisymba. Aethiopia regio in Africa.

Agia. ἀγῶνι. Hispaniæ oppidum in tractu Bætico, apud Plin. lib. 3. cap. 1.

Agia. ἀγῶνι. Vna est ex Gratiis seu Charitibus. Latine interpretatur *Lentia*.

Aglais. idis, ἀγῶνι. Megaclis filia, mira gulositate & voracitate mulier, ut pote quæ carnum libras decem, panis chœntas

quatuor, & vini choam: hoc est, Romanū congiū, sive sextarios sex, unica cœna absumeret. Cæl. Rhod. lib. 15. cap. 19.

Aglaonice. ἀγῶνι. Hegemonis filia fuit, astrologiæ perita, quæ quod eclipses Lunæ prædicere posset, jactabat se Lunam de coelo detrahere: propter quam insolentiam punita, locum fecit pro verberibus: *τὴν ἐν δόλιον ἔστανε*. quo utimur, quoties aliquis sua jactantia in calamitatem incidit.

Aglaope. ἀγῶνι. Vna Syrenū, quasi splendida aspectu. Nam ἀγῶνι apud Græcos, nobis sonat *aspectu splendidum*.

Aglaophon. ἀγῶνι. Pictor nobilissimus. Plin. li. 35. cap. 9. & Cic. 3. de Orat. Floruit nonagesima Olympiade.

Aglauros. ἀγῶνι. Cecropiæ regis Atheniensium filia, quæ quoni Mercutio Herfen sororem suam adamanti accepta pecunia operam suam esset pollicita, posteaq; invidia cœpta, limen ingredienti pertinaciter obstaret, in saxum cœversa est. Vide Iamū hanc fabulam apud Ovid. 2. Metam.

Aglaus. ἀγῶνι. Senex fuit Psophidius, qui ab Apolline Gyge scilicet est judicatus, quod agelli sui limites nunquam esset egressus. Plin. lib. 7. cap. 46. Valer. 7. cap. 1.

Agnicornu. Promontoriū est Bolbiticum Nili ostium. Strab. libro 17.

Agnicis. Fluvius in Tigrim influens. Plin. lib. 6. cap. 27.

Agnitas. ita, vel Agnita, ita, ἀγῶνι. Aesculapii cognomentum apud Spartanos, apud quos ejus dei simulacrum ex agno, quæ planta est, erat exculptum. Cælius Lect. antiq. lib. 18. cap. 57.

Agno. [ἀγῶνι. Ger. Ein Hübrum in Arcadia.] Fons Arcadiae esse traditur, cuius aqua cœrenoniis quibusdam commota, nebule in morem in æterem ascendens, largifimos demittit imbres: ita dictus ab Agno, una ex Iovis nutritibus. Cæl. Rhod. Lect. antiq. lib. 13. cap. 17.

Agnon. Nomen auctoris apud Quint. lib. 2. cap. 17.

Agocce. ces, Nomen, urbis Aethiopiæ, quæ est sub Aegypto. Plin. lib. 6. cap. 29.

Agonalium. vel forum, ἀγῶνι. Festa erant apud Romanos, quotannis celebrari solita in honorem Iani (ut est apud Ovid. 1. Fastorum) aut certe in honore Agonii Dei (ut Festus tradit) qui rebus agendis præesse putabatur. Hoc die rex sacrorum arietem immolabat, ut tradit Varr. lib. 5. de ling. Lat. Nominis rationes multæ afferuntur. Nam Varro loco jam citato, ex ritu sacrorum ductum existimat, in quibus minister strictum ad arietem jugulandum tenens cultum, identidem togare solet, Agon. Quam opinionem Ovidius quoq; attigit his versibus: Nominis esse potest fœcundus causa minister, Hostia cœlitibus quo feriente cadit, Qui calido strictos tincturos sanguine cultros, Semper agatne rogat, nec, nisi iustus, agit. Festus (ut diximus) ad Agonium, rerum agendarum Deum, dictionis hujus etymon refert. Alii ad Agonem montem, in quo die illa sacrificia solebāt, qui postea Quirinalis dictus est, ex quo in eo comederūt Sabini, in urbis portionem recepti. Alii à certamine curuli dictum putant, quod hisce feriis antiquitus solet celebrari. Nam Græci certamina & ludos ἀγῶνι appellant. In quâ opinionem Ovidius quoq; descendit, quum sic scribit: Fas etiam fieri solitis ætate priorum Nomina de ludis Græca tulisse diem, Et prius antiquus dicebat Agonia sermo, Veraq; iudicio est ultima causa meo.

Agonia. Vide in APPEL.

Agonax. Zoroastris fuit præceptor in arte Magica: apud Plin. tamen lib. 30. cap. 1. Axonacem hunc, non Agonacem appellatum invenimus.

Agonensis porta. Romæ fuit in monte Quirinali, quæ & Collina porta dicebatur.

Agonis. idis, Liberta Venens Eryciæ. Apud Cic. 1. Verr.

Agora. Oppidum in Chersoneso. Steph.

Agoracritus. ἀγῶνι. Ger. Ein berühmter Bildhauer. Pol. Syriac. Insignis statuarius fuit, Phidie discipulus, cuius opus esse creditur Venens Rhamnusiæ signū, quæ Nemesium appellavit. Nam quum de facienda Venere cum Alcamene condiscipulo suo contenderet, suffragio imperiti populi, non arte superatus, usq; ad eū rei indignitate commotus est, ut signum illud Nemesium appellaverit, eaq; lege vendiderit, ne Athenis esset. Auctor Plin. lib. 36. cap. 5.

Agorosus. Oppidum Cariarum. Steph.

Agra. ἀγῶνι, Regia Læanitarum, Arabiarum populorum. Plin. lib. 6. cap. 28.

Agradatus. ἀγῶνι. Rex Persarum, postea Cyrus dictus, à Cyro Persidis fratre. Strab. lib. 15.

Agræarum. ἀγῶνι. Oppidum est mediterraneū Arcadiæ, apud Plin. lib. 4. cap. 6. Item Atticæ regiuncula, Dianæ ἀγῶνιæ templo insignis. Vide Cæl. Rhod. lib. 20. cap. 7.

Agri. ἀγῶνι Stephano. Populi sunt Arabiarum in sinu Læanitico, quorum oppidum est Agra, ἀγῶνι, Læanitarum regio: cuius meminit & Plin. lib. 6. cap. 28.

Agrius. Qui & Acragas, ἀγῶνι. Siciliæ mons est, & in eo oppidum ejusdem nominis, quod hodie *Agrigentum* vocant.

Vulgò *Cerynta*, Virgil. 3. *Aeacis* Arduus inde *Agragas* ostentat maxima longè *Mixnia*.
Agragantius, idem quod *Agrigentius*. Lucr. lib. 11. *Quorum Agragantius cum primis Empedocles est*. Vide *AGRAGAS*.
Agre, *Agre*, Civitas est *Lydiae*, apud *Stephanum*.
Agrigentum, *Agrigentum*, *Vrbs* *Siciliæ*, quæ & *Acragas*, sive *Agragas* dicitur, ex qua *Empedocles* philosophus, & *Phalaris* tyrannorum sævissimus originem duxerunt.
Agrigentinus, a, um, possessiv. pen. prod. [*Agrigentinus*]. Pol. *Kel. omela*. Ius Tyrannus *Agrigentinus*, & *Sal Agrigentinus*, qui igni fuit, & in aqua vel liquore alio crepitat, quasi torreatur. Plin. l. 31. c. 7. *Agrigentinus sal ignium patiens, ex aqua exilit*.
Agriodos, pen. cor. Numeratur ab *Ovidio* inter canes *Aethiopiæ*. 3. *Metamorphos.*
Agrionia, *Festa* erat apud *Egeotios*, quæ in honorem *Bacchi* quotannis celebrabantur.
Agriophagi, *Agriophagi*, *Aethiopiae* populi sunt, Solis ferarum carnibus vescentes. *Solinus* & *Plin.* lib. 6. cap. 30.
Agriophagita, *Cyclopes* dicuntur, vel monoculi: quia unum habent oculum in media fronte ad modum cycli. Hos *India* pignit.
Agrippa, *Agrippa*, *Sylvius* *Tyberini* *Latinorum* regis filius, qui submerso patri successit in regnum, & quæ quadraginta annis regnasset, moriens *Romulum* filium regni reliquit heredem. Vide *Liv.* lib. 1. ab *Urbe*.
Agrippæ, quasi *Agrippæ*, qui, & cur sic appellati, Vide in *APPELLATIVIS*.
Agrippina penult. prod. [*Agrippina*]. *M. Agrippæ* filia, & neptis *Augusti*, & uxor *Germanici*, quem etiam in *Syriam* comitatus est: ubi quum ille nuptiis à *Cn. Pisone* veneno interisset, cineres ejus in *Italia* reportavit, & *Lulie* familie monumento intulit, *Pisonem*q; iudicio persequuta ad spontaneam necem adiecit. Postremo apud *Tiberium* *Caesarem* nullo suo merito in invidiam adducta, media sibi morte conscivit. *Julia* *Agrippina*, *Germanici*, & superioris *Agrippinæ* filia fuit, quæ primùm *C. Domitio* *Aenobarbo* nupsit, cui *Neronem* peperit, mortuoq; *Domitio*, novo quodam exemplo cum *Claudio* *Cæsare* patris suo secundas nuptias contraxit: quem, ut *Neroni* filio suo expeditam ad imperiû viam sterneret, venenato bolito sustulit. Tandem infinitis nobilissimorum virorum caedibus grassata, immittis *Neronis* iussu percussoribus, multis vulnibus confossa est, illud identidè clamitans: *Ferri* ventrem, qui monstrum tam ferum tulit. *Veriusq;* vitam vide latius apud *Tacitum*.
Agrippinâ, sive *Agrippinensibus* *Colonia*. [*Ger. Dts Etan Ets am Nym.*] *Vrbs* est celeberrima ad *Rhenum* fluvium, *Vrbium* metropolis: nomen habens ab *Agrippina* *Neronis* matre, quæ ut patriam (ibi enim nata erat) splendidiorum redderet, sociisque etiam nationibus potentiam suam ostentaret, *Veteranorum* *coloniam* eò deduci imperavit. Vide *Tacitum* *Annal.* lib. 12.
Agriſa, oppidum *Carmanie*, *Steph.*
Agrius, *Agrius*, *Martis* ex *Partho* nate filio nepos, & *Thersitæ* pater, teste *Homero*, cujus nihil præter nudum nomen ad nos pervenit. *Fuit* & *Agrius* *Vlyssis* ex *Circe* filius, ut auctor est *Hesiod.* in *Theog.*
Agriôn, *Agriôn*, *Primus* qui & *Heraclicis* *Sardibus* regnavit. *Herod.* lib. 1. *Agriôn* *Illyricorum* rex, qui quum *Aetolos* superbissimos populos bello domuisset, tanta sese præ gaudio vini copia obruit, ut pleuritide correptus, subito fuerit extinctus. Auctor *Polybius*. *Agriôn* præterea apud *Cæl.* *Rhod.* lib. 4. cap. 22. *medicus* summe laudatus, quod *Athenas* magna pestilentie visævis infestante, affectorum plerisque salutarem tulisset opem, accensis in proximo ignibus. *Agriôn* *Nini* filius à *Græcis* dicitur, quod in agris natus esset, apud eundem *Cæl.* lib. 23. cap. 5.
Agriſpi, *Agriſpi*, *Populi* *Arabie*, apud *Plin.* lib. 6. cap. 30.
Agrosus, *Agrosus*, *Mons* est, ubi nunc *Roma*, quem *Faunus* rex, *Evan-dro* ex *Atreida* pulso concessit, quem ille postmodum *Palatinum* appellavit.
Aguntum, *Aguntum*, *Ptolemeo*, *Oppidum* est *Notici*, quod & à *Plinio* recensetur lib. 3. cap. 24.
Agyia, *Agyia*, *Stephano*, Vide *AGYIEVS*.
Agyreus, *Agyreus, *per* tres syllabas, *Proprium* est *Apollinis* epitheton: dictum à *vus* urbanis, quas *Græci* *Agryes* vocant, quibus *Apollo* præesse creditur: unde & *Agryes* hoc est, malorum depulsor vocatus est. Ex *Stephano*.
Agylla, *Agylla*, *Vrbs* *Thuscæ*, aliâ *Cære* vocata, & *Agyllina*, à nomine conditoris, quem *Virg.* lib. 8. ex *Lydia* venisse ostendit, quum ait: *Haud procul hinc saxo colitur fundata vetusto Vrbs* *Agyllina* *sedes*, ubi *Lydia* quondam *Gens* bello præclara jugis infestis *Hetruscis*. Vide *Stephanum*.
Agyrium, sive *Agyrena*, *Agyrium*, *Dionysio*, *Agryna* *Stephano*, *Oppidum* *Siciliæ*: Vide *Agryni* *populi*, quos recenset *Plin.**

nus in descriptione *Siciliæ*, lib. 3. cap. 8. *Stephanus* *Agyrenus* vocat, *Agryna*. *Vulgò* *Los* de *S. Philippo*, de *Agyrene*.
A ante **H** & **L**.
Aharna, *Oppidum* *Hetruriae*, apud *Livium* *Decad.* 1. bel. m.
Ajax, *Ajax*, *Ger.* *Ein daffere* *Held* in *Griech* *dem* *Herkules* *von* *Troia* *J* *Duorum* fortissimorum *Græcorum* nomen: quibus alter à patre *Telamone* *Telamonius* cognominatus, mortuus ab *Achille* fortitudinis laudem obtinuit in *Græcorum* exercitu. Hic cum *Hectore* singulari certamine congressus est, & victor evasisset, nisi noctis adventu pugna fuisset intermissa. Quæ necessitate ad actus, re infecta ad suos rediit, gladio ab *Hectore* de donatus, quem ipse vicissim *baltheo* dono virgine donavit, ut exortus declaravit: utique fuerunt exitialia. Nam *Hectore* corpus hoc ipso *baltheo* circa *Patrocli* tumulum tractu est ab *Achille*. *Ajax* vero *Achille* intercepto, quum de armis aliis cum *Vlyse* iudicium instituisset, adversariq; eloquentia superaret, inferiori discessisset, rei indignitate in furorem versus, in multa pecora lævit, *Atridas* sese & *Vlysem* credens interemerit. Verum ubi ad mentis sanitatem rediit, seque delusum cognovit, acri dolore compulsus, gladio, quem ab *Hectore* dono acceperat, in loco deserto se confodit: cruorq; ejus in *Hyacinthi* flore emisit permutatus. *Ajax* alter fuit, qui ab *Oileo* patris sui nomine *Oileus* dicitur est. Hic *Loctensium* rex fuit, rebus pedibus, & peritus haste vibrâ dæ, multaq; fortitudinis exempla in obsequio *Trojana* edidit. Capto autem *llo*, *Callisto* virginem in *Minervæ* templo (cujus illa sacerdos erat) violenter. Quam ob causam indignata *Minerva*, tempore illi *Græci* deventibus circa *Caphateum* promontorium immisit, in qua quum alii pleriq; tum ipse etiam *Ajax* periret. *Virg.* 1. *Aeneid.* *Pallâ* sine exuvie clausam *Argivum*, atq; ipsos perire demerere ponto. *Vnius* ob noxam & ferias *Ajaci* *Oilei*.
Aidonæus, *Aidonæus*, *Rex* *Inferorum*, quem nos *Dion* & *Hæstium* appellamus. *Fuit* præterea eodem nomine rex *Molifforum*, cujus filiam nomine *Persephonem* *Theus* conatus fuit rapere non procul ab *Acheronte* descendit. Unde factus est locus fabule. *Theus* ad inferos descendisse, & *Persephonem* *Ditis* uxorem rapere voluisse. Vide *Plut.* in *vita* *Thucis*, & qua supra annotavimus in dictione *ADÉS*.
Ailantides, *Ailantides*, *sinus* juxta *Acragam* *Arabie* civitatem. *Steph.* in *Egra*.
Ajus, *Ajus*, à *Romanis* dicitur est, ab eo quod dicitur *ajebat* dicitur loquebatur. Nam *olim* *Rome* audita vox est *titeno* noctis, *titeno* humana voce, quæ jubebat magistratibus *nuntians*, *Gilios* advenire, & ut providerent ne *Roma* ab eis caperetur: Propter quod beneficium templum ædificatum est *Deo* *ilita* *monenti*: quem cum nomen ejus ignorarent, *Ajum* appellaverunt. *Cic.* lib. 2. de *Divin.* *Quid* ergo? *Ajus* ille loquens, quando cum nemo norat, *ajebat*, & loquebatur: unde & nomen ab invicem. *Livius* hunc eadem ratione vocat *Locutium*.
A ante **L**.
Alaba, *Alaba*, *Ptolemeo*, *Oppidum* est *Celiberorum*.
Alabanda, *Alabanda*, *Stephano*, *Carie* civitas est, non procul à *Mixandro* fluvio, *scorpio* num copia affluens, duobus montibus ita subjecta, ut citæ inverse aspectum exhibeat. *Est* *originem* traxerunt tres clarissimi oratores, *Meucles*, & *Rhodocles* fratres, & *Apollonius* *Molo*. *Nomen* accepit ab *Alabando* *Evippi* filio, ut *Stephano* placet. Apud *Latinos* frequentius legimus *Alabandæ*, atq; plurali numero. *Inven.* *Sat.* 3. *Alit Andro*, ille *Samo*, hic *Trallibus*, aut *Alabandis*. *Plin.* lib. 7. cap. 7: *Ad* *ajiciunt* *Aethiopicos*, & *Alabandicos* in *Orithia* *causâ* nascentes, sed qui perficiantur *Alabandis*. *Stephanus* quod admonet, *olim* *Alabandam* inter *Carie* civitates *opulentiſſimam* ac *florentiſſimam* fuisse, ut huic proverbio locum forent *Alabanda* *Carû* fortunatissima. *Alabandæ* *opulentiſſimam* intelligi fortunam amplâ, & vitæ genus volupratorum à *lucis* & virtutis studio alienû. *Velut* si dicat *aulicus*, aut *orgonator* quispiã, *Alii* se in *lucis* *maerent*, *alii* cum *paupertate* *philosophentur*: *Alabanda* *Carum* fortunatissima. *Poterit* & *per* *irritationem* *usurpari*, veluti si *loceris* in *quempiam* *pari* *egregium*, qui tamen in gente vehementer *barbara* & *crassa* *præcellere* videtur.
Alabandus, *Alabandus*, *gentile*. *Cic.* 2. de *Nat. deor.* *Alabandus* *Alabandum* consecravit.
Alabandicus & *Alabandiacus*, *Alabandicus*. *Est* *Alabandicus* *posseſſivus*: ut *Rosa* *Alabandica*, apud *Plin.* lib. 21. cap. 4. *Quæ* *folia* *habent* *albicantia*, & inter *viliora* *rosarum* *genera* *connumeratur*.
Alabasterus, *Alabasterus*, *Fluvius* est in *Aetolide* *miænis* *Alia* *regione*. *Plin.* lib. 5. cap. 30. *Est* & *alabasteri* *oppidum* *Agrypi*. *Plin.* lib. 5. cap. 9.
Alaburiôn, *Alaburiôn*, *Syriæ* *oppidum*. *Steph.*
Alabus, *Alabus*, *Fluvius* in *Orientali* *parte* *Siciliæ*. *Ptolemeo*.
Alachroæ, *Alachroæ*, *populi* *Africæ* juxta *Atlas* *Philæorum*, qui etiam *Lotophagi* appellantur. *Plin.* lib. 5. cap. 4. *Alalcomenz*.